

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Guldbergs mening. Der var en del tale om trafikopgaver, hvis løsning i sig selv rækker ud over vore naturlige ressourcer, så må det omkring Saltholmproblematikken være muligt at trække andre ressourcer, også andre landes ressourcer, ind hertil, og hvis vi ser på det specielle problem, så kan andre landes ressourcer — og det sammenholder jeg med de udtalelser, hr. Guldberg har fremsat til dagspressen herom — kun være de to andre eller måske kun et af de andre nordiske lande og Danmark, der i fællesskab må træffe disse løsninger.

Jeg skal ikke skjule, at vi skal have et møde mellem de tre nordiske trafikministre herom inden månedens udgang eller måske lige i begyndelsen af næste måned, og det bliver naturligvis hovedsagen at få en fælles erkendelse af, at det er den rigtige problemstilling, jeg har forsøgt at trække frem, og som jeg også har haft en fornemmelse af har været hr. Guldbergs mening, og det støtter naturligvis at få en klar tilkendegivelse heraf i det danske folketing inden de forhandlinger, som skal gå i gang. Jeg er ganske enig i, at vi næppe kan vente ret længe med at træffe disse meget store beslutninger. Vi lever med hensyn til disse meget store beslutninger ikke i et tomrum, men man er overordentlig ivrig rundt omkring for at kaste sig ind og tage en situation, som vil blive et tomrum, hvis vi ikke træffer disse beslutninger.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen):

Hr. Maigaard efterlyste i går forslag fra min side på jordlovgivningens område og gjorde det, så vidt jeg forstod, på baggrund af nogle papirer, som var fløjet ind ad hr. Maigaards vindue. Det skulle dreje sig om 9 forslag. Spørgsmålet lød ganske enkelt: hvor er de lovforslag henne? Jeg vil gerne for en ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg ikke har arbejdet med 9 lovforslag på jordbrugsområdet, men derimod med forskellige ændringer af loven om landbrugsejendomme. Hvis hr. Maigaard vil tage den skriftlige del af statsministerens redegørelse her i folketinget den 3. oktober i år og slå op i Folketingstidende sp. 32, hvor ændring af lov om landbrugsejendomme står nævnt, håber jeg, at der vil komme et lysstrejf ind i de sorte stunder, hr. Maigaard omtalte i går.

Jeg vil i øvrigt gerne erklære mig enig i, at prisen på landbrugsjord ikke bliver mindre efter Danmarks indtræden i EF, og jeg vil også bekræfte, at de punkter, der blev citeret fra Kristeligt Dagblad, indgår i overvejelserne om ændringer i loven. Jeg takker for hr. Maigaards tilsagn om positiv medvirken på dette område, og jeg skal sørge for, at ændringerne, så snart de er udarbejdet, vil blive forelagt for folketingets medlemmer på normal måde og ikke komme flyvende ind ad vinduet.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Jeg vil allerførst sige tak for den velkomst, jeg fik fra alle sider i går. Den var så hjertelig, at jeg i svage øjeblikke troede, at jeg var kommet til en anden verden end den politiske. Men hjertelig tak. Jeg har tillid til, at den er velmet, og jeg håber, at det kan blive et godt udgangspunkt for samarbejde i dette ting.

Der har fra flere taleres side været bemærkninger om regeringens holdning ved indtræden i EF. Udenrigsøkonomiministeren har ganske indgående beskæftiget sig med dette, men jeg skal alligevel gøre nogle bemærkninger.

Det fremgik jo meget klart af statsminister J.O. Krags åbningstale den 3. oktober, at regeringen ser hen til EF-medlemskabet med betydelig forventning i retning af dette udvidede EF. Danmarks indtræden i Det europæiske Fællesskab betyder, som vi ved, opnåelse af et hovedmål for dansk markedspolitik igennem 2 tiår. Dermed er også sagt, at Danmark ikke bliver medlem af Det europæiske Fællesskab for at forsøge at bremse eller forsinke en udvikling. Vi går ind for at være med til at præge denne udvikling og lade denne udvikling ske på samarbejdets grund. Vi gør det også med den faste vilje, at vi ønsker at varetage danske konkrete interesser, og det er interesser, som naturligvis både kan være kortsigtede og langsigtede.

Man kan vist roligt sige, at de kommentarer, som den danske folkeafstemning har affødt i EF-landene, som helhed er præget af en forventning om, at netop Danmark vil kunne yde et konstruktivt, men pragmatisk bidrag til Europasamarbejdets udvikling. Det er regeringens hensigt at søge at leve op til sådanne forventninger. Det gælder om at